

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig at anbefale til det høje Ting Forslag til Lov om Forlængelse af Luftværnslovgivningen.

Den 31. Marts 1946 udløber Gyldigheden af Lov Nr. 324 af 21. September 1939 om Borgernes Pligt til at stille deres faste Ejendom, Løsøre m. v. til Raadighed for Myndighederne ved Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb. Samtidig udløber Gyldigheden af en Række Bestemmelser i Lov Nr. 125 af 30. Marts 1940 om visse Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb. De paagældende Lovbestemmelser, der oprindeligt havde Gyldighed indtil henholdsvis 31. Marts 1940 og 31. Marts 1941, blev senest ved Lovanordning Nr. 159 af 27. Marts 1945 forlænget til 31. Marts 1946. De foreslaas nu forlænget indtil Udgangen af Marts 1947, da det i stort Omfang har været nødvendigt at opretholde Luftværnets Organisation, idet Statens civile Luftværn efter Regeringens Bestemmelse siden Kapitulationen har været stillet til Raadighed for Administrationen af Forsorgen for de tyske Flygtninge. Flygtningeforsorgen stiller meget betydelige Krav til Transportmidler, og allerede af den Grund har det været nødvendigt fortsat at benytte den Rekvisitionsbemyndigelse, der er tillagt Luftværnet ved Lov Nr. 324 af 21. September 1939.

Som Forholdene ligger, er det nødvendigt, at den nævnte Lovs Gyldighed forlænges for 1 Aar. Lovforslaget er vedtaget enstemmigt uden Ændring i det andet høje Ting, og jeg anbefaler det hermed til dette høje Tings velvillige Behandling.

Rasmus Hansen: Jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af mit Partis Ordfører ved Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting, og skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Holm: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Erik Appel, har Forfald, skal jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og anbefale hurtig og velvillig Behandling.

Ole Bjørn Kraft: Der kan næppe være Tvivl om, at det under de givne Omstændigheder vil være rigtigt at forlænge den gældende Lovgivning med den Motivering, den højtærede Minister har fremsat her i Tinget, men paa den anden Side tror jeg,

det er rigtigt at tilføje, at Tidspunktet nærmer sig, hvor man maa tage hele Civilluftværnsbeskyttelsestjenesten op til fornyet Overvejelse for at faa skabt en varig Lov, der kan tilrettelægge Luftbeskyttelsesforholdene ud i Fremtiden og træffe de Foranstaltninger, der vil være nødvendige, saaledes at man med kort Varsel kan sætte hele Luftbeskyttelsen i Gang. Jeg har da ogsaa med Tilfredshed set, at den højtærede Minister under Forhandlingerne i det andet høje Ting har udtalt, at der er nedsat, jeg formoder en intern Kommission, som arbejder med dette Spørgsmaal. Jeg er tilfreds med, at dette er sket, saaledes at man kan vente, at der, naar disse Forberedelser er afsluttet, vil blive forelagt Forslag til en varig Luftværnslov her i Rigsdagen.

Svend Nielsen: Det har desværre været saadan, at de øverste Instanser, der har haft med det Arbejde at gøre at administrere Luftværnslovgivningen her i Landet, i allerhøjeste Grad har lidt af Mangel paa Initiativ. Dette har præget det Arbejde, der er udført under Krigen og under Besættelsen, det har ikke mindst præget Arbejdet, hvad angaar Gennemførelsen af de Opgaver, der har været paalagt de øverste ansvarlige Luftværnsmyndigheder efter 5. Maj 1945. Denne Mangel paa Initiativ har manifesteret sig ved en Række Lejligheder, og ude omkring i Befolkningen, hvor man har Interesse for Arbejdet, kan der tales med herom.

Jeg tror, man uden at overdrive kan sige, at de ansvarlige Luftværnsmyndigheder har haft en alt andet end heldig Haand ved Løsningen af de Opgaver, som har været paalagt denne Instans. Efter den 5. Maj har Luftværnsmyndighederne jo faaet overdraget Flygtningeforsorgen, og kan man sige, at der har manglet Forstaaelse for, hvad man skulde have beskæftiget sig med under Krigen, synes nøjagtigt det samme at have gjort sig gældende nu efter Krigen. Der har efter min Opfattelse været en meget stærk Uvilje til Stede hos de ansvarlige Myndigheder til i de Lejre, man har faaet under Administration, at sørge for at bygge paa de demokratiske Elementer, der trods alt har været at finde frem i en Del af de Lejre, hvor vi har Tyskere boende. Der er næppe nogen, der er uvidende om, at det har voldt overordentlig store Vanskeligheder at faa de ansvarlige her til at indse Nødvendigheden af, at man ryddede op i Lejrene, fik sat de Nazister til Side, som havde faaet overdraget ledende Poster før Kapitulationen, og som naturligvis stadig